

12 Μαΐου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

MANDA NAVIGATION CO. LTD,

Ενάγοντες,

v.

ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΜΕΔΙΤΕΡΡΑΝΕΑΝ ΣΚΥ,

Εναγόμενου.

(Αγωγή Αρ. 89/94).

Ναυλοσύμφωνο — Όρος για απαγόρευση του πλοίαρχου να διορίζει αντιπροσώπους του πλοίου — Γνώση της ύπαρξης και των όρων του από τον πλοίαρχο — Συμπλήρωση εντύπων των Κυπριακών Λιμενικών Αρχών από τον πλοίαρχο με αναφορά σε αντιπρόσωπο για το πλοίο — Δεν αποτελεί διορισμό. 5

Απελευθέρωση πλοίου — Έκδοση επιταγής από τρίτο πρόσωπο με αντάλλαγμα την απελευθέρωση του πλοίου — Αποδοχή της χωρίς επιφύλαξη — Επιταγή μη τιμηθείσα — Απώλεια αγωγίμου δικαιώματος εναντίον των αρχικών οφειλετών και του πλοίου. 10

Με την αγωγή αυτή οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι έκαμαν διάφορες δαπάνες ανερχόμενες σε £41.000.- για το εναγόμενο πλοίο ως αντιπρόσωποί του και ότι δικαιούνται £3.000.- σαν εύλογη αμοιβή. Οι δικηγόροι του εναγόμενου πλοίου, ισχυρίζονται ότι τούτο, ήταν ναυλωμένο σε άλλη εταιρεία, γεγονός που ε γνώριζαν οι ενάγοντες, και συνεπώς για οποιαδήποτε οφειλή υπεύθυνοι ήσαν οι ναυλωτές και όχι αυτοί. 15

Το εναγόμενο πλοίο με την τροποποιηθείσα απάντηση προβάλλει διαζευκτικά τον πρόσθετο ισχυρισμό ότι οι ενάγοντες καλύπτονται να προχωρήσουν την αγωγή, ή/και με τη συμπεριφορά τους εγκατέλειψαν την απαίτησή τους ή/και ότι η απαίτηση μετατράπηκε σε άλλη αιτία αγωγής εναντίον τρίτου ή τρίτων προσώπων, με αποτέλεσμα την απαλλαγή των πλοιοκτητών και του πλοίου από τυχόν υποχρέωση έναντι των εναγόντων. 20 25

5 Η μαρτυρία για τους ενάγοντες συνοψίζεται στους ισχυρισμούς τους ότι οι αδελφοί Χριστοδούλου τους παρουσιάστηκαν σαν διαχειριστές των κρουαζιέρων των Γραμμών Καραϊώργη που ήταν οι ιδιοκτήτες του πλοίου και τους ζήτησαν εκ μέρους των πλοιοκτητών να αντιπροσωπεύουν το πλοίο. *Επικαλέστη* αν επίσης τα τεκμήρια 1 και 17 προς ενίσχυση του ισχυρισμού τους, ότι ο πλοίαρχος διόρισε ή δήλωσε εν πάση περιπτώσει στις Αρχές ότι αντιπρόσωποι του πλοίου είναι οι ενάγοντες. Το τεκμήριο 1 είναι έντυπο του Τελωνείου Λεμεσού με το οποίο κατά τους ισχυρισμούς τους, ο πλοίαρχος τους διόριζε αντιπροσώπους του πλοίου, το δε τεκμήριο 17 έντυπο δήλωσης αφίξεως της Αρχής Λιμένων με το οποίο ο πλοίαρχος επίσης όπως ισχυρίστηκαν τους όριζε ως αντιπροσώπους του πλοίου.

15 Ο πλοίαρχος, στη μαρτυρία του, ανέφερε ότι τα τεκμήρια 1 και 17 απαιτούνται από τις Αρχές και ότι ο ίδιος δε μπορούσε να διορίσει αντιπρόσωπο του πλοίου. Αυτό, είπε, θα το έκαναν οι αδελφοί Χριστοδούλου βάσει του ναυλοσυμφώνου, που ήταν κατατεθειμένο σαν τεκμήριο 4.

20 Μετά τη σύλληψη του πλοίου οι ναυλωτές εξασφάλισαν επιταγές για το ποσό των £33.000.- που εξέδωσε κάποιος Λοτζος Μαργαγκός που ενεργούσε για τον εαυτό του και την εταιρεία Hotel Management Co. Ltd και παράδωσε στους ενάγοντες σε εξόφλησή τους και απαλλαγή του πλοίου από κάθε ευθύνη έναντί τους. Οι επιταγές έγιναν δεκτές από τους ενάγοντες, αλλά δεν τιμήθηκαν και καταχωρήθηκε εναντίον των εκδοτών αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, όπου εκδόθηκε σχετική απόφαση. Εναντίον της απόφασης καταχωρήθηκε αίτηση για παραμερισμό της.

30 Ο δικηγόρος των εναγόντων ισχυρίστηκε ότι οι επιταγές έγιναν αποδεκτές υπό τους όρους του τεκμηρίου 13, δηλαδή ότι κανένας τρίτος που πιθανόν να ευθύνεται, δεν απαλλάσσεται.

35 *Αποφασίστηκε, ότι:*

40 (1) Ο πλοίαρχος, με το τεκμήριο 1, δε διόρισε τους ενάγοντες ως αντιπροσώπους του πλοίου, αλλά επαναλάμβανε αυτά που ήδη είχε πει ο διευθυντής επιχειρήσεων των ναυλωτών, ότι δηλαδή πράκτορας του πλοίου θα είναι οι ενάγοντες, ενώ το τεκμήριο 17, δεν έτυχε καμιάς χρήσης, ούτε ζητήθηκε ποτέ από την Αρχή Λιμένων.

(2) Οι ναυλωτές, δηλαδή οι αδελφοί Χριστοδούλου είχαν επαφές με τους πλοιοκτήτες και συνεπώς ο ισχυρισμός των εναγόντων

ότι δεν είχαν γνώση της ναύλωσης δεν είναι ορθός.

- (3) Ο πλοίαρχος, είχε γνώση της ύπαρξης και των όρων του ναυλοσυμφώνου και σύμφωνα με τους όρους του δεν είχε εξουσία να διορίζει πράκτορα του πλοίου. 5
- (4) Το εναγόμενο πλοίο ποτέ δε διόρισε τους ενάγοντες ως πράκτορες, ούτε τους εξουσιοδότησε να κάμουν οποιαδήποτε πληρωμή εκ μέρους του. 10
- (5) Οι ενάγοντες ήταν διορισμένοι και ενεργούσαν εκ μέρους των ναυλωτών, οι οποίοι στεγάζονταν και λειτουργούσαν μαζί με την ενάγουσα εταιρεία. 15
- (6) Οι ενάγοντες πήραν τις επιταγές που εξέδωσε ο Λοΐζος Μαραγκός προς όφελός τους για απελευθέρωση του πλοίου χωρίς καμιά επιφύλαξη και συνεπώς με την αποδοχή τους εγκατέλειψαν την αξίωσή τους έναντι του εναγόμενου πλοίου. 20

Η αγωγή απορρίφθηκε με έξοδα. 20

Αγωγή Ναυτοδικείου.

Αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία οι ενάγοντες αξιούν από το εναγόμενο πλοίο £44.000.- ποσό που αντιπροσωπεύει λιμενικά έξοδα, φόρο επιβατών, τροφοδοσία, ύδρευση, πλύσιμο, έξοδα αλλαγής πληρώματος καθώς και την αμοιβή τους ως αντιπροσώπων του πλοίου στη Κύπρο. 25

A. Θεοφίλου, για τους Ενάγοντες. 30

A. Χαβιαράς, για το Εναγόμενο πλοίο.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αξίωση των εναγόντων εναντίον του εναγόμενου πλοίου είναι για ποσό £44.000,-. 35

Με την παράγραφο 3 της Αναφοράς οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι:

“Στις 4/5/94 ο πλοίαρχος του Εναγόμενου πλοίου, στην παρουσία των εις Κύπρον υπευθύνων-οργανωτών των ταξιδίων (operator) του Εναγόμενου πλοίου, διόρισε τους Ενάγοντες ως αντιπροσώπους του πλοίου και οι Ενάγοντες βα- 40

5 σισθέντες στον τοιοῦτο διορισμό ανέλαβαν και/ή επλήρωσαν τα λιμενικά έξοδα του εναγόμενου πλοίου κατά τις επισκέψεις του στη Λεμεσό στις 4, 6, 8, 10, 13 και 15/5/94 που περιλαμβάνουν και φόρο επιβατών ανερχόμενα σε £25.000.- και την τροφοδοσία, ύδρευση, πλύσιμο, έξοδα αλλαγής πληρώματος και λιμενικά και άλλα έξοδα του πλοίου εκ £8.000.- ήτοι συνολικά £41.000.-".

10 Επίσης οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι δικαιούνται στη συμφωνημένη και/ή εύλογη αμοιβή τους ως αντιπρόσωποι της Κύπρου, εκ £3.000.-.

15 Οι δικηγόροι του εναγόμενου πλοίου με την απάντησή τους ισχυρίζονται ότι το πλοίο ήταν ναυλωμένο στην Εταιρεία Phoenix Cruise Line S.A. και ότι οι ενάγοντες γνώριζαν το γεγονός της χρονοναύλωσης του πλοίου και ενεργούσαν πάντοτε για λογαριασμό και εκ μέρους των ναυλωτών και ότι οποιαδήποτε τυχόν εντολή ή εξουσιοδότηση ή διορισμός των εναγόντων από τον Πλοίαρχο έγινε με εντολή ή υπόδειξη και εκ μέρους των ναυλωτών ή των αντιπροσώπων των ναυλωτών και εν πάση περιπτώσει ο Πλοίαρχος δεν είχε εξουσιοδότηση να διορίσει τους ενάγοντες είτε ως πράκτορες είτε ως αντιπροσώπους της πλοιοκτητικής Εταιρείας.

25 Επίσης, με την τροποποιηθείσα απάντηση εκ συμφώνου δυνάμει του Κανονισμού 90 των περί Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Δ. 1893, οι συνήγοροι του εναγόμενου πλοίου με την παράγραφο 6 ισχυρίζονται περαιοτέρω και/ή διαζευκτικά ότι οι ενάγοντες κωλύονται από του να προχωρήσουν στην παρούσα αγωγή τους και/ή ότι με τη συμπεριφορά τους εγκατέλειψαν και/ή αποποιήθηκαν την απαίτησή τους και/ή ότι η απαίτηση, αντικείμενο της παρούσας αγωγής, μετατράπηκε σε άλλη αιτία αγωγής εναντίον τρίτου ή τρίτων προσώπων, με αποτέλεσμα οι πλοιοκτήτες και το πλοίο να έχουν απαλλαγεί από οποιαδήποτε τυχόν υποχρέωση έναντι των εναγόντων.

40 Κατά τη διάρκεια της δίκης ο συνήγορος των εναγόντων μείωσε το ποσό της απαίτησης, όπως εκτίθεται στην αναφορά του, σε £38.934,- με την αμοιβή.

Οι ενάγοντες είναι κυπριακή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, δεόντως εγγεγραμμένη με έδρα τη Λεμεσό και ασχολούνται μεταξύ άλλων εργασιών και με αντιπροσωπεύσεις και/ή πρακτορεύ-

σεις πλοίων. Το εναγόμενο πλοίο είναι επιβατικό κρουαζιερό-πλοιο και ήταν κατά πάντα ουσιώδη χρόνο ελληνικής σημαίας και εκτελούσε κρουαζιέρες από και προς το λιμάνι Λεμεσού.

Είναι κοινά παραδεκτό, ότι οι ενάγοντες διορίστηκαν και ενεργούσαν ως πράκτορες του εναγόμενου πλοίου και έκαναν τα έξοδα όπως περιγράφονται στο Τεκμήριο 3 και όπως μειώθησαν με δήλωση ενώπιον του Δικαστηρίου. 5

Το θέμα που παραμένει για εκδίκαση είναι από ποιόν διορίστηκαν οι ενάγοντες και τίνος αντιπρόσωποι είναι. 10

Οι μεν ενάγοντες, με την προσαχθείσα μαρτυρία η οποία προέρχεται από τον Αθανάσιο Χαραλαμπίδη, Διευθύνοντα Σύμβουλο της ενάγουσας Εταιρείας, ισχυρίζονται ότι διορίστηκαν ως αντιπρόσωποι του πλοίου από τον Πλοίαρχο ο οποίος δεσμεύει τους πλοιοκτήτες, οι δε εναγόμενοι ισχυρίστηκαν ότι οι ενάγοντες γνώριζαν την ύπαρξη του ναυλοσυμφώνου, Τεκμήριο 4, και ενεργούσαν πάντοτε για λογαριασμό των ναυλωτών και/ή ότι τυχόν διορισμός τους από τον Πλοίαρχο έγινε με εντολή και εκ μέρους των ναυλωτών και εν πάση περιπτώσει ότι ο Πλοίαρχος δεν είχε εξουσιοδότηση να κάνει τέτοιο διορισμό. 15 20

Συνοπτικά η μαρτυρία των εναγόντων είναι ότι από τις αρχές Απριλίου 1994, πολύ πριν φτάσει το εναγόμενο πλοίο στην Κύπρο, οι αδελφοί Χριστοδούλου τους παρουσιάστηκαν σαν διαχειριστές των κρουαζιέρων των Γραμμών Καραγιώργη, οι οποίες Γραμμές σύμφωνα με τη μαρτυρία του Πλοίαρχου είναι οι ουσιαστικοί ιδιοκτήτες του πλοίου και οι αδελφοί Χριστοδούλου τους ζήτησαν όπως εκ μέρους των πλοιοκτητών αντιπροσωπεύσουν το πλοίο για κάποιες σκοπούμενες κρουαζιέρες από Λεμεσό προς Ισραήλ και/ή Αίγυπτο και ότι οι ίδιοι (αδελφοί Χριστοδούλου) είχαν πρόθεση αγοράς του πλοίου μετά που θα το επιθεωρούσαν κατά τη διάρκεια της κρουαζιέρας αυτής. 25 30

Οι ενάγοντες για καλύτερη συνεργασία και πάντοτε υπό την προϋπόθεση ότι θα επιβεβαιούτο ο διορισμός αυτός και από τον Πλοίαρχο, παραχώρησαν και γραφεία στους αδελφούς Χριστοδούλου στο ιδιόκτητο κτίριό τους, στο δεύτερο όροφο, εκεί όπου και οι ίδιοι στέγαζαν τα γραφεία τους, για να μπορούν να προχωρήσουν στη συνεργασία. 35 40

Ο συνήγορος των εναγόντων ισχυρίστηκε ότι οι ενάγοντες σε ανύποπτο χρόνο άρχισαν τις ενέργειες που απαιτούνται από

αντιπροσώπους πλοίων για να εξασφαλίσουν τις λιμενικές διευκολύνσεις προς το πλοίο. Το ότι δε οι ενάγοντες πάντοτε είχαν κατά νουν την εκπροσώπηση των πλοιοκτητών επιβεβαιώνεται με τα Τεκμήρια 16, 18 και 20, ημερομηνίας 26, 19 και 21/4/94 αντίστοιχα, ήτοι προτού φτάσει το πλοίο στη Λεμεσό, από τα οποία φαίνεται ότι οι ενάγοντες απευθύνονταν προς τις Αρχές εκ μέρους των πλοιοκτητών. Το Τεκμήριο 16 είναι επιστολή των 5 εναγόντων προς το Διευθυντή του λιμανιού της Λεμεσού με την οποία τον πληροφορούσαν για τις αφίξεις και αναχωρήσεις του 10 πλοίου. Το Τεκμήριο 18 είναι επιστολή των εναγόντων προς το Διευθυντή του λιμανιού της Λεμεσού με την οποία τον πληροφορούσαν ότι το πλοίο έχει προγραμματιστεί να διενεργεί οργανωμένες εκδρομές από και προς Λεμεσό - Χάϊφα - Πόρτ-Σαΐδ - Αίγυπτο - Λεμεσό. Τον πληροφορούσαν επίσης για τις ημερομηνίες των αφίξεων και αναχωρήσεων του πλοίου. Το Τεκμήριο 15 20 είναι επιστολή των εναγόντων προς το Διευθυντή του λιμανιού Λεμεσού με την οποία τον πληροφορούσαν για τις τροποποιήσεις που αφορούσαν την άφιξη και αναχώρηση του πλοίου από το λιμάνι Λεμεσού.

20 Ο συνήγορος των εναγόντων ισχυρίστηκε ότι με τα Τεκμήρια 1 και 17 επιβεβαιώνεται ότι ο Πλοίαρχος του εναγόμενου πλοίου διόριζε ή δήλωνε εν πάση περιπτώσει στις Αρχές ότι αντιπρόσωποι του πλοίου είναι οι ενάγοντες. Το Τεκμήριο 1 είναι ένα έντυπο του Τελωνείου Λεμεσού με το οποίο ο Πλοίαρχος διόριζε τους 25 ενάγοντες ως αντιπροσώπους του πλοίου. Το Τεκμήριο 17 είναι έντυπο Δήλωσης Αφίξεως της Αρχής Λιμένων με το οποίο ο Πλοίαρχος όριζε ως αντιπρόσωπους του πλοίου τους ενάγοντες.

30 Στη μαρτυρία του ενώπιον του Δικαστηρίου, ο Πλοίαρχος Ελευθέριος Αντάσουρας, είπε ότι τα Τεκμήρια 1 και 17 απαιτούνται από τις Αρχές και ότι ο ίδιος δεν μπορούσε να διορίσει αντιπρόσωπο του πλοίου, αλλά ήταν οι αδελφοί Χριστοδούλου που θα διόριζαν τον πράκτορα του πλοίου, βάσει του ναυλο- 35 συμφώνου, Τεκμήριο 4.

Είχα την ευκαιρία να δω και να ακούσω τόσο τον Πλοίαρχο Ελευθέριο Αντάσουρα, όσο και τον Αθανάσιο Χαραλαμπίδη, το Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας. Σχημάτισα την εντύπωση ότι ο Πλοίαρχος έλεγε την αλήθεια και δέχομαι τη μαρτυρία του και απορρίπτω τη μαρτυρία του Αθανάσιου Χαραλαμπίδη. 40

Οι εξηγήσεις που έδωσε ο Πλοίαρχος τόσο για το Τεκμήριο 1 όσο και για το Τεκμήριο 2 με τα οποία ισχυρίζονται οι ενάγοντες

ότι διορίστηκαν αντιπρόσωποι του πλοίου από τον Πλοίαρχο, είναι λογικές. Σχετικά με το Τεκμήριο 1 που είναι το "General appointment by Master of an agent to make report and clear outwards", ήταν φυσικό όταν ο Πλοίαρχος έφθασε στη Λεμεσό και του ζητήθηκε να υπογράψει το Τεκμήριο 1 το οποίο απαιτείται για τους σκοπούς του άρθρου 25 του περί Τελωνείων Νόμου, να συμπληρώσει σ' αυτό μόνο τη φράση "Manda Navigation Co. Ltd.". Δε διορίζει ο Πλοίαρχος τη Manda στο Τεκμήριο 1 ως πράκτορα του πλοίου. Αλλά, επαναλάμβανε στις Δημόσιες Αρχές αυτά που ήδη του είχε πει με το Τεκμήριο 7 ο Διευθυντής Επιχειρήσεων των ναυλωτών, ότι δηλαδή πράκτορας του πλοίου θα είναι η Manda. Και το ίδιο ακριβώς έπραττε το πλοίο στο Τεκμήριο 17. Δίδει το όνομα του αντιπροσώπου. Δε διορίζει, ούτε και μπορεί να διορίσει εφόσον η ενάγουσα Εταιρεία ήταν αντιπρόσωπος των ναυλωτών. Γνώριζε ότι είναι οι ενάγοντες όπως τους είχαν προσδιορίσει οι ναυλωτές με το Τεκμήριο 7. Επομένως, κάθε προσπάθεια η οποία τείνει στο να δείξει ότι οι πράκτορες είχαν διοριστεί από το πλοίο και όχι από τους ναυλωτές, δεν ευσταθεί.

Σχετικά με το Τεκμήριο 2, είναι τουλάχιστον αφύσικο να το ζητήσει η Εταιρεία στις 4/5/94, εφόσον είχαν ισχυριστεί ότι είχαν διοριστεί πράκτορες του πλοίου ενωρίτερα, από τις 28/4/94. Το Τεκμήριο 2 ζητήθηκε για πρώτη φορά στις 4/5/94 και οι ενάγοντες ζήτησαν από τον Πλοίαρχο να απευθύνεται προς την Αρχή Λιμένων. Οι ενάγοντες ποτέ δεν προώθησαν αυτό το έγγραφο προς την Αρχή Λιμένων. Ο μάρτυρας των εναγόντων κ. Όρρος ο οποίος είναι Λιμενικός Επιθεωρητής στη Λεμεσό, δήλωσε ότι ποτέ η Αρχή Λιμένων δε ζήτησε τέτοιο έγγραφο. Είναι προφανές ότι οι ενάγοντες, για κάποιους λόγους δικούς τους, τους οποίους ο κ. Χαραλαμπίδης δε θέλησε να πει στο Δικαστήριο, ένοιωσαν στις 4/5/94 ότι χρειαζόνταν μια κάλυψη άλλη από εκείνη που είχαν μέχρι τότε και δήλωσαν στον Πλοίαρχο ότι χρειαζόνταν το Τεκμήριο 2 για να το προωθήσουν στην Αρχή Λιμένων.

Είναι σαφές από τη μαρτυρία του Πλοίαρχου, ότι στα γραφεία των εναγόντων συνάντησε τους ναυλωτές στην παρουσία του κ. Χαραλαμπίδη. Οι ναυλωτές, δηλαδή οι αδελφοί Χριστοδούλου, είχαν επαφές με τους πλοιοκτίτες και συνεπώς ο ισχυρισμός των εναγόντων ότι δεν είχαν γνώση της ναύλωσης δεν είναι ορθός.

Ο Πλοίαρχος είχε γνώση του ναυλοσυμφώνου από τις 27/4/94 όταν το πλοίο έφθασε στη Λάρνακα και σύμφωνα με τους όρους του ναυλοσυμφώνου, ο Πλοίαρχος δεν είχε εξουσία

να διορίσει πράκτορα του πλοίου. Ο Πλοίαρχος ήταν ενήμερος όλων των όρων του ναυλοσυμφώνου. Επίσης, ο Πλοίαρχος είχε στα χέρια του από την ημέρα που έφθασε στη Λάρνακα τα Τεκμήρια 5, 7 και 8. Πληροφορήθηκε ενώ ήταν στη Λάρνακα ότι
5 ο κ. Καρδιασμένος είναι ο υπεύθυνος Διευθυντής των ταξιδιών των ναυλωτών και τον πληροφόρησε ενώ βρισκόταν στη Λάρνακα, ότι ο πράκτορας στη Λεμεσό θα ήταν οι ενάγοντες.

Από τα πιο πάνω φαίνεται ότι ο Πλοίαρχος γνώριζε από τον κ.
10 Καρδιασμένο ότι ο πράκτορας στη Λεμεσό θα ήταν οι Ενάγοντες.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, έχω καταλήξει ότι το εναγόμενο πλοίο ποτέ δε διόρισε τους ενάγοντες ως πράκτορες, ούτε και τους εξουσιοδότησε να κάνουν οποιαδήποτε πληρωμή εκ
15 μέρους του πλοίου προς οποιονδήποτε και ότι οι ενάγοντες ήταν διορισμένοι και ενεργούσαν εκ μέρους των ναυλωτών οι οποίοι στεγάζονταν μαζί με την ενάγουσα Εταιρεία και λειτουργούσαν μαζί. Συνεπώς, η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα εις
20 βάρος των εναγόντων.

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, θα εξετάσω τον ισχυρισμό του εναγόμενου πλοίου που πρόβαλε με την παράγραφο 6 της τροποποιηθείσας απάντησης.

25 Η παράγραφος 6, αναφέρει:

“Περαιτέρω ή/και διαζευκτικά και άνευ βλάβης των ανωτέρω οι πλοιοκτήτες του πλοίου ισχυρίζονται ότι οι ενάγοντες κωλύονται από του να προχωρήσουν την παρούσα αγωγή των
30 και/ή ότι με την συμπεριφορά τους εγκατέλειψαν και/ή αποποιήθηκαν την απαίτηση τους και/ή ότι η απαίτηση, αντικείμενο της παρούσης αγωγής, μετετράπη σε άλλη αιτία αγωγής εναντίον τρίτου ή τρίτων προσώπων με αποτέλεσμα οι πλοιοκτήτες και το πλοίο να έχουν απαλλαγεί από οποιαδήποτε
35 τυχόν υποχρέωση έναντι των Εναγόντων.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

40 α) Μετά την έγερση της παρούσης αγωγής και τη σύλληψη του πλοίου οι ναυλωτές εφρόντισαν και εξασφάλισαν ώστε κάποιος Λοΐζος Μαραγκός από την Πάφο, ο οποίος ενεργούσε για τον εαυτό του και/ή διά τη Memodays Hotel Management Co Ltd, να εκδώσει και παραδώσει στους ενάγοντες τις επιταγές με αριθμό 2738349 και 2738350 επί της

Τραπέζης Κύπρου Λτδ για £33.000 σε εξόφληση των Εναγόντων και/ή σε απαλλαγή κάθε ευθύνης του Πλοίου έναντι των εναγόντων και την εν συνεχεία απευλευθέρωσή του.

- β) Οι ως άνω επιταγές έγιναν αποδεκτές από τους ενάγοντες οι οποίοι τις παρουσίασαν για εξαργύρωση και αφού δεν ετιμήθηκαν ήγειραν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού αγωγή με αρ. 4726/94 εναντίον του Λοΐζου Μαραγκού και της Memodays Hotel Management Co Ltd στην οποία εξέδότη απόφαση στις 20.9.1994 υπέρ των εναγόντων για το ποσό των £.33.000 πλέον τόκοι προς 9% ετησίως από 18.5.1994 πλέον έξοδα.”.

Είναι κοινά παραδεκτό ότι οι εναγόμενοι στην πιο πάνω απόφαση έκαναν αίτηση για παραμερισμό της. Ο συνήγορος των εναγόντων ισχυρίστηκε ότι οι πιο πάνω επιταγές δόθηκαν στους ενάγοντες υπό την αίρεση του Τεκμηρίου 13.

Ο συνήγορος των εναγόντων ισχυρίστηκε ότι η ανάληψη υποχρέωσης εγγήσεως και καλύψεως άλλων οφειλετών για οφειλές του εναγόμενου πλοίου η οποία έγινε με την απευλευθέρωση του πλοίου από το διάταγμα σύλληψης σε αυτή την αγωγή, και αυτή η απευλευθέρωση, είναι και το “καλό και νόμιμο αντάλλαγμα” που αναφέρεται στο Τεκμήριο 14 που είναι η αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού. Δόθηκε δε το Τεκμήριο 13 με τους ρητούς όρους που αναφέρονται στο ίδιο. Δηλαδή, ότι κανένας τρίτος που πιθανό να ευθύνεται δεν απαλλάσσεται και ότι οι ενάγοντες δύνανται να ζητήσουν πληρωμή και από το πλοίο ή άλλους και έχουν εφαρμογή οι πρόνοιες του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149, άρθρα 82 επόμενα, ιδίως όμως το άρθρο 86 το οποίο ρητά αναφέρει ότι η ευθύνη του εγγυητή είναι συντρέχουσα με αυτή του πρωτοφειλέτου, εκτός αν άλλως προβλέπει η συμφωνία, όπως ακριβώς συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση.

Η θέση του εναγόμενου πλοίου είναι ότι όλες οι επιφυλάξεις που διατυπώνονται στο Τεκμήριο 13 που έχει τίτλο “Δήλωση Αναλήψεως Υποχρέωσης Καλύψεως”, είναι επιφύλαξη που έχει διατυπώσει ο Λοΐζος Μαραγκός, δηλαδή το πρόσωπο που εξέδωσε τις επιταγές προς όφειλος των εναγόντων. Δεν υπάρχει υπογραφή των εναγόντων πάνω σε αυτό το έγγραφο και επομένως οι ενάγοντες παραλαμβάνοντας τις δύο επιταγές, τις παρέλαβαν χωρίς διατύπωση οποιασδήποτε επιφύλαξης εκ μέρους τους και περαιτέρω οι ενάγοντες έχουν κάνει παραδοχή στην παράγραφο 3 της αγωγής τους εναντίον του Λοΐζου Μαραγκού

(Τεκμήριο 14) ότι πήραν τις επιταγές "έναντι καλού και νομίμου ανταλλάγματος". Συμφωνώ με τη θέση του συνηγόρου του εναγόμενου πλοίου ότι οι ενάγοντες πήραν τις επιταγές χωρίς οι ίδιοι να προβάλουν οποιοσδήποτε επιφυλάξεις. Όσες επιφυλάξεις διατυπώνονται, είναι από το Λοΐζο Μαραγκό και τη Memodays Hotel Management Co. Ltd. και επομένως η περίπτωση καλύπτεται πλήρως από τις πρόνοιες του άρθρου 41 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149. Είναι δηλαδή μια υπόσχεση από το Λοΐζο Μαραγκό να εκπληρώσει την υποχρέωση κάποιου τρίτου, του πλοίου, προς τους ενάγοντες. Συνεπώς, οι ενάγοντες με το να αποδεχτούν τις επιταγές εγκατέλειψαν την αξίωση τους εναντίον του εναγόμενου πλοίου. Είναι και αυτός ένας επιπρόσθετος λόγος για τον οποίο η αγωγή των εναγόντων εναντίον του εναγομένου πλοίου πρέπει ν' αποτύχει.

15
20
Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αγωγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των εναγόντων. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

20
Η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα.